

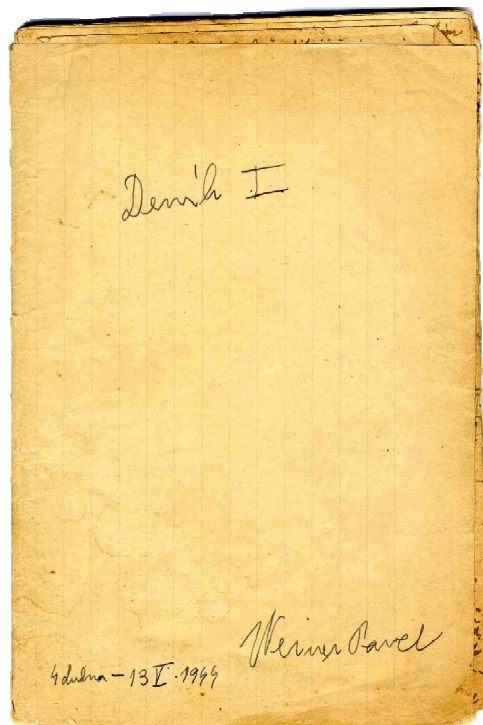
Gymnázium Přírodní škola, o. p. s.

Profilová práce

Příprava Tereziánského deníku

Pavla Weinera ke knižnímu vydání

Autor práce: Timea Pražáková

Vedoucí práce: Matouš Bičák

Datum odevzdání: 14. 3. 2016

Praha 2016

Abstrakt

Práce je zaměřená na distribuci scanů deníku Pavla Weinerja, který žil v koncentračním táboře, na přepisování a na korekturu tohoto deníku. Cílem práce je spoluúčast na vytvoření knihy a celkové přiblížení života Pavla Weinerja autorovi a skupině lidí, kteří se o toto téma zajímají.

Práce je rozdělena na několik částí. Autor popisuje, jak v práci postupoval, jaké volil metody a popisuje také, jaké problémy během práce nastaly. Obsahem práce je i text věnovaný Nešarimu, domově v Terezíně, na kterém Pavel Weiner žil a textu o samotném Pavlovi a o tom, co sděluje v deníku.

Poděkování

Děkuji Matoušovi Bičákovi za vedení mé práce. Děkuji Mgr. Františku Tichému, za pomoc a konzultace. Poděkování za konzultace a pomoc při tvorbě profilové práce patří RNDr. Jitce Novotné. Za korekturu vděčím Daniele Čechové. Díky také posílám do Ameriky za paní Karen Weiner, která mi pomohla scany deníku získat a spolupracuje se mnou. V neposlední řadě děkuji mé rodině, za pomoc a podporu a kamarádům, kteří mi pomáhali.

Obsah

Úvod	1
Cíle	2
Metodika	3
Získání podkladů pro přepis deníku.....	3
Přepis.....	3
Logistický systém distribuce	5
Příjem přepsaných scanů	5
Příprava vydání	6
Výsledky	7
Nešarim - domov sedm	7
Deník Pavla Weinera.....	9
Závěr.....	12
Seznam Literatury	
Internetové odkazy	
Přílohy	

Úvod

Před více než sedmdesáti lety byly v pevnostním městě Terezín násilně shromážděny desetitisíce lidí prohlášených nacisty za Židy. Mezi nimi tisíce malých dětí, chlapců i děvčat.¹ Naše škola se rozhodla jejich osudy přiblížit dětem a studentům, a proto jsme vytvořili soutěž s názvem Převezměte Terezínskou štafetu. První ročníku soutěže se konal v roce 2010/2011. Do přípravy soutěže jsem se zapojila sama malou prací a po celou dobu jsem se podílela na průběhu soutěže. Nejprve jsme se věnovali hlavně časopisu Vedem a chlapcům, kteří tento časopis vydali. Pak jsme ale objevili i časopis Rim-rim-rim a díky němu jsme se dozvěděli o domově 7, kterému se nazývalo Nešarim, nebo zkráceně Nešar, což hebrejsky znamená Jestřábi. V druhém ročníku Terezínské štafety jsme se začali více věnovat právě časopisu Rim-rim-rim a domovu 7. Děti to velice zaujalo a do soutěže se zapojilo 28 týmů z celé České republiky, s tím jsme ani nepočítali. Když jsme se pak prostřednictvím soutěže setkali s pamětníky Erichem Spitzem a Hanušem Holzerem, padla řeč na to, že jejich kamarád Pavel Weiner, v této době již zesnulý, psal v Terezíně deník. Deník byl uložen v americkém muzeu United States Holocaust Memorial Museum. Vznikla také kniha, ve které byl deník přepsán do angličtiny. S pamětníky jsme se bavili o tom, že by bylo hezké mít deník i v českém provedení. Když jsme oslovili Památník Terezín, bylo nám sděleno, že k němu nemají autorská práva. Tak jsme oslovili paní Keren Weiner, dceru pana Weinera, a požádali jsme ji, zda by nám pomohla deník sehnat. Ta nám poskytla přes Washingtonské muzeum autorská práva a scany. Nápad se začal pomalu realizovat. Jelikož stránek na přepisování bylo hodně, rozhodli jsme se oslovit právě studenty a kamarády, kteří se zapojili do Terezínské štafety, aby nám s přepisem pomohli a tím se i přímo k příběhu Pavla Weinera dostali. A tak začal projekt přepisování deníku Pavla Weinera.

¹ Terezinskastafeta.cz. Terezínská štafeta: .. cesta stále pokračuje [online]. Praha [cit. 2016-03-14]. Dostupné z: <http://terezinskastafeta.cz/>

Cíle

- Organizace přepisování deníku Pavla Weinera z digitálních skenů originálu do elektronické podoby.
- Komunikace se spolupracovníky v přepisování.
- Prostřednictvím přepisování skenů přiblížit realie života v Terezínském ghettu za druhé světové války dnešní mladé generaci.
- Správa přepisování po technické stránce na internetu (podklady pro přepis).
- Editace přepsaných textů a příprava pro další editorské práce pro vydání.

Metodika

Získání podkladů pro přepis deníku

Prvním úkolem pro nás bylo získat deník. Nejdříve jsem oslovila Památník Terezín, ti však neměli autorská práva, a tak jsem se rozhodla oslovit dceru pana Weinerja Karen Weiner, která žije v Americe. S touto paní jsem prostřednictvím mailu začala komunikovat. Byla velice vstřícná a nápad se jí velmi zalíbil. Také ji velice zaujala naše škola a to, jaké projekty děláme. Poradila mi, ať kontaktuji právě United States Holocaust Memorial Museum. Zde až tak vstřícní nebyli a komunikace trvala velice dlouho. Proto nám opět pomohla paní Karen a zaorgovala muzeum, aby nám poskytlo autorská práva a nascanované strany deníku. Ty nám pak sama paní Karen poslala na CD poštou z USA.

Přepis

1. kolo soutěže s názvem Převezměte Terezínskou štafetu proběhlo od 15. září do 15. října 2011. Soutěžící pracovali každý za sebe a jejich úkolem bylo pomocí knih, internetu a vzpomínek známých co nejvíce proniknout do doby 30. a 40. let 20. století, do reality protizidovských opatření v době protektorátu i deportací do terezínského ghetta. Část úkolů měla vědomostní ráz, část byla spíše kreativního ražení. Do řešení 1. kola se zapojilo více než 100 účastníků z 24 škol. Postupem času začala vznikat komunita mladých lidí, kteří se o toto téma zajímali a chtěli se podílet na dalších projektech. Když se konalo druhé kolo soutěže, v roce 2012, zúčastnilo se již přes 50 týmů. Tehdy jsme se od pamětníků Ericha Spitze Hanuše Holzera dozvěděli o jejich již zesnulém kamarádovi Pavlovi Weinerovi, který si právě v Terezíně psal svůj deník. Tento deník vyšel přepsaný jako kniha v USA, kde na něj mají i autorská práva. Společně jsme se shodli na tom, že by bylo pěkné mít tento deník právě v rodném českém jazyce, ve kterém byl napsán. Jak jsem již psala v minulé podkapitole, scany jsme nakonec sehnali, a tak jsme se mohli začít již bavit o tom, kdo a jak bude přepisovat. Proto jsem tedy navrhla studentům, zda by se s námi nechtěli podílet na něčem společném, a tím by si přiblížili život Pavla Weinerja. Hned se nabídlo plno studentů a rodin, že by se rádi právě takové práce zúčastnili. Také jsem tento nápad sdílela na facebookových stránkách Terezínské štafety a školy. Zapojilo se i několik našich studentů a jejich rodičů. Otázkou už bylo jen to, jak

vytvořit jakýsi logistický systém, díky kterému budeme zapůjčené scany distribuovat zájemců o přepisování.

Logistický systém distribuce

Paní Karen Weiner nám poslala a zapůjčila CD s naskenovaným deníkem. Ke sdílení těchto materiálů se zájemci o jejich přepisování jsme použili Disk Google (Google Drive), což je webové úložiště dat provozované společností Google, které využívá cloud computingu, tj. umožňuje uživateli úschovu a sdílení dat.²

Poté, co jsme dostali kontakty na osoby, které chtěly texty přepisovat, jsme jim zaslali tázací e-mail. V něm jsme se dotazovali, kolik stran by chtěli přepsat. Když nám zaslali konkrétní počet stran, zapsali jsme je do tabulky umístěné také na Google Drive. Tabulka obsahovala pracovní název skupiny (například PW03), jméno týmu nebo osoby, počet stran, které chtějí přepisovat, e-mailovou adresu a datum, kdy jsme odesílali scany k přepisu. Dále jsme pro každou skupinu vytvořili složku na Google Drive s názvem skupiny. Odkaz na tuto složku jsme připsali do tabulky. Do složek jsme postupně sdíleli vždy příslušný počet stran deníku v chronologickém pořadí. Odkaz na složku s materiály mohl zobrazit jen člen příslušné pracovní skupiny, a tak se nemohlo stát, že by se ke scanům dostal ještě někdo další. Tím jsme zabránili porušení autorských práv. Dále jsem všem zájemcům o přepis zaslala e-mail, ve kterém byl jednak vygenerovaný link odkazující na jejich složku se scany, jednak informace k přepisování – např. jak vyznačit slova, která nebudou moci přečíst, jak soubor pojmenovat (stránky deníku nebyly číslované, požádali jsme tedy jednotlivé skupiny, aby každou přepsanou stránku nazvaly stejně jako původní soubor s naskenovanou stránkou deníku).

Rozeslala jsem 223 scanů. První scany byly poslány v červenci 2015 a poslední v lednu 2016. Zapojilo se 21 týmů.

Příjem přepsaných scanů

Když mi začaly přicházet první přepsané scany, vytvořila jsem pracovní soubor, do kterého jsem je všechny společně s názvem souboru kopírovala. Odeslala jsem ještě děkovný e-mail skupinám nebo jednotlivcům, kde jsem kromě samotného poděkování sdělila, že až bude kniha připravená k vydání, pošleme

² Disk Google. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2016-03-13]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Disk_Google

pozvánku na křest. Podle tabulky jsem poznala, do jaké části deníku zrovna tyto přepsané stránky patří. Postupně jsem všechny scany kopírovala právě do tohoto souboru. Často se stalo, že některá slova nešla přečíst. Proto je týmy, nebo jednotlivci, značili v textu například žlutou barvou, nebo mezerou. To měli napsané v úvodním informačním mailu. Bohužel se ale stalo, že některé scany (6 stran) nebyly vůbec čitelné kvůli velice špatné kvalitě. Tři měsíce před ukončením mé práce jsem posílala všem, kteří ještě nepřepsali své stránky, e-mail, ve kterém jsem je žádala, zda by mohli svou práci dokončit. Jako důvod jsem uváděla blížící se termín odevzdání a potřebný čas na korekturu. Bohužel ne všichni reagovali a nastaly určité problémy. Jedna paní mi před ukončením termínu odpověděla, že vlastně scany nemůže přečíst. Další sdělila, že jsem jí poslala špatný odkaz, v kterém nic není. To byla samozřejmě má chyba, avšak mohla jsem to vědět dřív. Jedna skupina na urgující mail neodpověděla vůbec. Proto jsem poslala paní Karen Weinerové mail, kde jsem ji požádala, zda bych nemohla dostat těchto pár scanů v lepší kvalitě. Rozhodla jsem se, že pokud se to nepodaří, zajdu do Památníku Tereziín, kde jsou scany také uschované. Nemohou se ale půjčovat. Řešením by bylo těchto pár stran přepsat přímo v Památníku. Scany, které přepsané nebyly (jedná se o 26 scanů), jsem buď poslala jiným lidem na přepis, nebo je ještě pošlu.

V této chvíli mám velkou většinu textů naskládáných v jednom souboru, ve kterém jsem doplnila chybějící slova. Další ještě doplňuji postupně tak, jak přepsané scany přicházejí. Slova, která nebyla čitelná, hledám v anglickém překladu a vkládám je do textů. Chtěla bych ještě jednou zdůraznit, že někteří lidé nereagovali. S něčím takovým jsem nepočítala, proto některé texty (malé množství) nejsou přepsané. Tuto věc řeším a co nejdříve doplním chybějící text do kompletního souboru.

Příprava vydání

Tato část už není mojí prací. I přesto se na ní chci nadále podílet. Až budou všechny texty přepsané a až budou doplněná i chybějící slova, bude následovat editorská práce, ve které se bude provádět ještě jedna korektura po mých úpravách. Kniha bude doplněna o poznámkové aparáty, předmluvy pamětníků a editorů a o případné ilustrace. Dále se bude řešit vazba a sazba knihy. Tuto stránku práce budu mít na starost společně s Filipem Maškem, Matoušem Bičákem, naším panem ředitelem Františkem Tichým a nakladatelstvím.

Výsledky

Nešarim - domov sedm

V roce 1942 byl založen dům L417. Na Heim (domov) číslo sedm bylo přesunuto z bývalých dětských ubikací Drážďanských a Hamburských kasáren 41 chlapců ve věku 12 až 14 let. Pod vedením bývalého učitele Františka Maiera (Franty) žili chlapci na domově s vlastní samosprávou a organizací. František Maier prohlásil:

„Říkal jsem jim, že jejich první povinností je přežít. Druhou respekt k rodičům. A tou třetí být připraven na život až tohle skončí – protože to musí skončit. A vyprávěl jsem jim o lásce k životu a četl Severozápadní cestu. Ale později, když jsem slyšel oddechování 40 spících chlapců, ptal jsem se sám sebe: Co bude zítra?“³

Domovu říkali Nešarim, hebrejsky Jestřábi. Měli vlastní hymnu, vlajku a pokřik. Chlapci v různém věku, s jinými zálibami, jiné povahy z Čech a Moravy tak vytvořili i přes všechny nedokonalosti partu kamarádů, kteří táhli za jeden provaz. Společně se věnovali mnoha aktivitám. Oblíbeným sportem v Terezíně byl fotbal. Chlapci měli vlastní fotbalový tým, který se i zúčastnil Terezínského fotbalového turnaje. Kdo nechtěl hrát, vždy akčně fandil svým kamarádům. Chlapci také hráli divadla (např. Vlast, národ, řeč; Krysař Hamelský; Nabukadnezar ad.)⁴, psali a recitovali básně, tajně se učili a psali časopisy. Na domově sedm vznikly hned čtyři časopisy. Domov, Nešar, List sedmičky a Rim-rim-rim. Právě časopis Rim-rim-rim byl nejúspěšnější z časopisů. V jeho čele byl šéfredaktor Pavel Lionem. Chlapci, kteří vydávali časopis, se předháněli, kdo bude mít lepší články, lepší nápady a lepší vlastně celý časopis. Přes všechny dohady si vždy nakonec podali ruce a usmířili se. Program na domově sedm byl striktní a pevně daný.

³ *Vedem-terezin.cz: NEŠARIM - HEIM ČASOPIS RIM-RIM-RIM* [online]. Praha [cit. 2016-03-13]. Dostupné z: <http://vedem-terezin.cz/rim-rim-rim/rim-podrobne.html>

⁴ JINDRA, Jakub. *Příprava podkladů pro rozšíření internetových stránek www.vedem-terezin.cz* [online]. Gymnázium Přírodní škola, o. p. s. Praha, 2013 [cit. 2016-03-13]. Dostupné z: <http://www.archiv.prirodniskola.cz/maturity/2012-2013/PP-Jindra-2012.pdf>

6:45	Budíček
7:15 – 8:45	Osobní pořádek, pořádek na domově, snídaně
8:45 – 9:00	Ranní apel, prohlídka čistoty
9:00 – 12:00	Dopolední program
12:00 – 13:00	Oběd
13:00 – 14:00	Polední klid
14:00 – 14:30	Odpolední apel, prohlídka
14:30 – 17:00	Odpolední zaměstnání
17:00 – 18:00	Večeře
18:00 – 20:00	Volno
20:00 – 22:00	Večerní program, mytí
22:00	Noční klid ⁵

Už z denního režimu je zřejmé, že se dbalo na hygienu a úklid. Pod názvem odpolední zaměstnání se skrývalo již zmiňované tajné vyučování, ale do práce někteří chlapci také chodili. Bohužel nemilosrdný osud některé z chlapců poslal v roce 1944 na východ do vyhlazovacích táborů na smrt. Při loučení, kde nastalo ticho, pak pláč a pocity bolesti prohlásil Pavel Lion, šéfredaktor časopisu Rim-rim-rim:

„Milí kamarádi, kteří odjíždíte. Nemám slova, kterými bych řekl to, co cítím, když odjíždíte, kamarádi, s kterými jsem žil skoro dva roky. Chci Vám říci jen to, že i když dnes odjíždíte, zůstaneme nadále spjati poutem přátelství a že jednou se sejdeme a vy budete něco potřebovat, pak vám vždy ostatní členové domova „Nešarim“

⁵ KASPEROVÁ, Dana. VÝCHOVA A VZDĚLÁVÁNÍ ŽIDOVSKÝCH DĚTÍ V PROTEKTORÁTU A V GHETTU TEREZÍN. Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, nám. Jana Palacha 2, Praha 1. Praha: Humanitas, 2010. ISBN 978-80-7308-327-4.

*pomohou, neboť jsme jako jedna rodina. Doufejme, že nás opět Prozřetelnost spojí a že budeme žít opět spolu a volněji.*⁶

Po přečtení knih, ve kterých se o chlapcích píše, básní, které napsali, časopisech, denících a dalších publikací mě napadá, jak se tyto děti koukaly na svět. Člověk by řekl, že nežily v ideálních podmínkách. I přes to si života užívaly tak, jak jen to šlo. Často z nich vycházely myšlenky, které bychom kolikrát nečekali ani od dospělého člověka. Myšlenky, na kterých bylo znát, že chlapci a děvčata v koncentračním táboře museli dospět mnohem dřív, než by člověk od dětí vyžadoval.

*Jakkoli se Pavel, ani většina jeho kamarádů konce války nedožil, jejich texty i životní osudy k nám promlouvají dodnes.*⁷

Deník Pavla Weinera

Narozený v roce 1931 v Praze.

Pavel Weiner začíná psát svůj deník 4. dubna v roce 1944. V koncentračním táboře Terezín byl společně s rodiči a starším bratrem. Deník píše, když je mu teprve dvanáct a třináct let, tedy ještě jako dítě.

V deníku popisuje to, co dělá, jaké má úkoly, do jaké práce chodí, navštěvování tajného vyučování, hraní fotbalu a další věci. Deníku se svěřuje s pocity, které má v Terezíně. Popisuje, jak je každá informace o transportech zdrcující.

Dne 10. května píše:

*“Cestou potkávám Kopperleho, který mi říká, že je na transportní listině. Vůbec celé A. K. je postiženo. Jsem nešťasten. Celý okolní svět mi je vedlejší.”*⁸

Svého života si ale přece jen váží víc, než života kamarádů.

⁶ Vedem-terezin.cz: NEŠARIM - HEIM ČASOPIS RIM-RIM-RIM [online]. Praha [cit. 2016-03-13]. Dostupné z: <http://vedem-terezin.cz/rim-rim-rim/rim-podrobne.html>

⁷ Vedem-terezin.cz: NEŠARIM - HEIM ČASOPIS RIM-RIM-RIM [online]. Praha [cit. 2016-03-13]. Dostupné z: <http://vedem-terezin.cz/rim-rim-rim/rim-podrobne.html>

⁸ WEINER, Pavel. *Deník Pavla Weinera: Terezín 4. duben 1944 - 22. duben 1945.*

Dne 15. května 1944 píše:

“Transporty mě zajímají jen na oko. Nepřeji klukům, že jedou, ale vidím to raději, než kdybych to byl já.”⁹

Pavel Weiner v Terezíně navštěvuje svou matku a svého otce, kteří s ním nežijí na domově sedm. Společně zavzpomínají na rodnou Prahu, která se již zdá být spíše iluzí. Jeho rodiče jsou velice starostliví. Bojí se o svého syna. Je to znát i ze zápisů, kde Pavel popisuje, jak se jeho maminka zlobí, že nepřišel včas na návštěvu, že měla strach, že se něco stalo. Pavel se tolik nebojí. Neuvědomuje si vážnost situace a toho, že se každým dnem jeho život může radikálně změnit. Když chtěl Pavel Weiner v Terezíně například vidět divadlo, stačilo si koupit lístek za chleba. Peníze zde nehrají roli. Roli zde hraje jídlo, které je jedním z klíčů pro přežití. V deníku si můžeme povšimnout dospívání chlapce. Z dítěte se stává mladý muž. Nezbyvá mu nic jiného, než aby rychle vyrostl. Je nutné chodit do práce, shánět si jídlo, starat se o maminku a plno dalších věcí. Nejdůležitější mi ale přišly jeho myšlenky. Jak na svět nahlíží, na co si stěžuje a které věci pro něj nejsou důležité. Prioritou je přežít a vrátit se s rodinou domů do Prahy. Bohužel to se nedaří a Pavel s maminkou přicházejí o otce a bratra. Pro oba je to velká rána. Pavel z dne na den změní svůj styl psaní deníku. Už nepíše o zdánlivě nedůležitých problémech. Teď by jen chtěl, aby se mu bratr a otec vrátili živí a on je mohl znovu vidět. Nestihl jim říct ani sbohem. Tehdy Pavel opravdu dospívá. Váží si maličkostí, snaží se hledat na věcech to dobré, i když to se v koncentračním táboře nedělá úplně lehce, dál se snaží a nevzdává se. V jednom zápisku deníku, který psal na Vánoce 1944, píše:

“Myslím že tento den je můj nejsmutnější v mém životě. Je bez táty a Handy. Dřív to byly vánoce. Hezký stromeček ozdobený cukrovím a taková dobrá nálada a mě je dnes tak smutně, jen když se trošku zasměji vzpomenu si na tátu a mě je tak smutno. Tento den je štědrý ne na radovánky ale na bolesti a strádání.”¹⁰

Na Silvestra přichází výrok Pavla, který je dle mého názoru dobré vyzdvihnout.

Dne 31. prosince 1944 Pavel píše:

⁹ WEINER, Pavel. *Deník Pavla Weinerja: Terezín 4. duben 1944 - 22. duben 1945.*

¹⁰ WEINER, Pavel. *Deník Pavla Weinerja: Terezín 4. duben 1944 - 22. duben 1945.*

“Na cestě domů přemýšlím o tom, co pro mě Terezín udělal dobrého. Je mi již 13 let a již mohu samostatně nahlížet na svět. Pochopil jsem...

Co je to život a to je hlavní zásada a nejtěžší.”¹¹

Po válce se Pavel Weiner vrací s maminkou domů do Prahy. Pavel později odjíždí do Spojených států amerických, kde nastupuje na univerzitu. Začíná žít nový život v New York City. Najde si ženu Elanie, s kterou má jediné dítě, dceru Karen.

Pavel Weiner zemřel v roce 2010 v Spojených státech amerických. Zanechal nám však svůj příběh ve svém deníku, který se snažím já a další lidé předat dál.

¹¹ WEINER, Pavel. *Deník Pavla Weinera: Terezín 4. duben 1944 - 22. duben 1945.*

Závěr

Ve své práci jsem se věnovala především distribuci a přepisu deníku Pavla Weinera.

Podařilo se mi získat deník Pavla Weinera naskenovaný na CD od jeho dcery žijící v Americe, paní Karen Weiner, společně s autorskými právy. Oslovila jsem 21 týmů a jednotlivců. Celkově jsem rozeslala 218 naskenovaných stran a dvojstran. Vytvořila jsem informační mail, který jsem vždy zaslala společně s vygenerovaným linkem na složku se scany, aby nevznikaly zbytečné dotazy, jak se vlastně přepisovat má a co nechceme. Díky přepisování deníku Pavla Weinera se jeho příběh dostal mezi větší skupinu lidí. To byl jeden z cílů, který byl úspěšně naplněn. Poté, co mi přišly přepsané strany, jsem doplňovala chybějící slova pomocí anglické verze deníku s názvem A boy in Terezin a dělala drobné úpravy. Podařilo se přepsat velkou většinu stran. Strany, které se vrátily na poslední chvíli z důvodu špatné kvality, dostaneme v kvalitě lepší a přepis deníku o tyto chybějící stránky doplním společně s případnými chybějícími slovy. Hotový přepis přiložím u obhajoby své profilové práce. S osudem Pavla Weinera jsem se sblížila i já prostřednictvím přečtení deníku. Sama jsem poté pátrala po dalších informacích ohledně jeho života. Práci jsem doplnila o text, který se týkal domova sedm, na kterém Pavel Weiner v Terezíně žil. Přidala jsem také text věnovaný Pavlu Weinerovi a tomu, co popisuje v deníku. Komunikovala jsem a stále komunikuji s dcerou Pavla Weinera. Chtěla bych se podílet na další práci, která povede k tomu, že kniha bude moct vzniknout.

Seznam Literatury

JINDRA, Jakub. *Příprava podkladů pro rozšíření internetových stránek www.vedem-terezin.cz* [online]. Gymnázium Přírodní škola, o. p. s. Praha, 2013 [cit. 2016-03-13].

Dostupné z: <http://www.archiv.prirodniskola.cz/maturity/2012-2013/PP-Jindra-2012.pdf>

KASPEROVÁ, Dana. *VÝCHOVA A VZDĚLÁVÁNÍ ŽIDOVSKÝCH DĚTÍ V PROTEKTORÁTU A V GHETTU TEREZÍN*. Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, nám. Jana Palacha 2, Praha1. Praha: Humanitas, 2010. ISBN 978-80-7308-327-4.

WEINER, Pavel a WEINER, Karen, ed. *A boy in Terezín: the private diary of Pavel Weiner, April 1944-April 1945*. Evanston, Illinois: Northwestern University Press, ©2012. xlii, 249 s. ISBN 978-0-8101-2779-1.

BERČÍKOVÁ, Nikola. *Děti v terezínském ghettu*. Praha, 2010. Bakalářská práce. UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE Husitská teologická fakulta. Vedoucí práce PhDr. Lena Arava -Novotná, Th.D.

Internetové odkazy

Terezinskastafeta.cz. *Terezínská štafeta: .. cesta stále pokračuje* [online]. Praha [cit. 2016-03-14]. Dostupné z: <http://terezinskastafeta.cz/>

Disk Google. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2016-03-13]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Disk_Google

Vedem-terezin.cz. *Vedem-* [online]. [cit. 2016-03-14]. Dostupné z: <http://vedem-terezin.cz/>

Přílohy

Příloha č. 1 – strana deníku Pavla Weinera (soubor 5021)

3. X. 1847

Prohodím se a první vlna Jelenou vedoucími jednotlivě by pánovní
stejně nejedno. Do ní jítrohodly také. Najím se sice, a
jsem unavil lžer souborů v. Marnost vlna, a si se mě, utahoval,
je dleho vidli jak jsem odrem, ale jí mám strach, vtehl
na marnost. Ani nepozorují, a je lepší 5. M. nic je přiče
svillo a sice dleho tak. Měním přiče sice, vlna, a by lžer
lepši odejel, a tímto se na dleho přiče. Odhodím se
marnost, ale nejde to. Lžer sice, přiče tímto. Největší
střední je: jak se sice přiče. Měním to marnost,
lžer si myslím, a by lžer lžer a mě sice dleho sice,
lžer sice a lžer. Marnost mě strach lžer.
Lžer, a marnost vlna a jítrohodly. Na vlna
je marnost. Lžer, dleho lžer a by marnost lžer sice.
Měním mě marnost vlna dleho lžer sice a jítrohodly,
lžer marnost a jítrohodly. Měním to marnost vlna.
Měním sice vlna, a by marnost marnost lžer, dleho
vlna marnost. Lžer, marnost marnost vlna jítrohodly,
lžer marnost by jí marnost. Měním se sice je lžer
a jítrohodly se vlna, a by jí opustim a by marnost, lžer sice
vlna lžer. Dleho jím jí vlna marnost. Měním marnost

Příloha č. 2 – přepsaná část deníku Pavla Weinerja (soubor 5021)

3.X. úterý

Probudím se a první věta, kterou uslyším je: „Vidíš ty paličáku stejně nejedeš“. Do mě jako kdyby bodne Hájím se sice, že jsme museli být **zabaleni** a **Mangle** říkám, že si ze mě utahoval, jelikož vidí jak jsem zdrcen, ale já mám strašný vztek na mámu. Ani nezpozoruji, že je teprve půl páté. U nás je přesto světlo a všichni balí. Měním přece svůj názor, že by bylo lepší odejít a těším se na příští dny. Pokouším se usnout, ale nejde to. Stále a něčem přemýšlím. Největší starost je: jak se zase převleču. Není to **normální**, když si myslím, že by se mi všichni smáli, kdybych šel v botách. **Impeligo** mě strašně bolí. **Zjistím**, že musím vstát a jít k mámě. Na ulici je rušno. Přijdu k mámě a **tu nová hrozná srážka**. Máma mě nechce mermomocí dát klíče od pytle, kde mám deník a **pod**. Vážně to neuznávám. Máma stojí na tom, že mi to dříve neotevře, dokud vlak neodjede. Kdyby měla máma vždycky pravdu tak nyní by ji neměla. Poznám, že situace je složitá a proto se rozhodnu, že ji odpustím, aby nedošlo k dalším srážkám. Doma jsem již úplně normální. Jsem nějak.

Příloha č. 3 – informační mail pro zájemce o přepis

Ahoj,

děkujeme moc za nabídnutou pomoc. :)

Rádi bychom ještě upozornili, že scany jsou jen zapůjčené, takže je prosím veřejně nešířte, ale to snad ani nemusím psát. :)

Soubory najdeš zde:

VLOŽIT ODKAZ Z DISKU GOOGLE

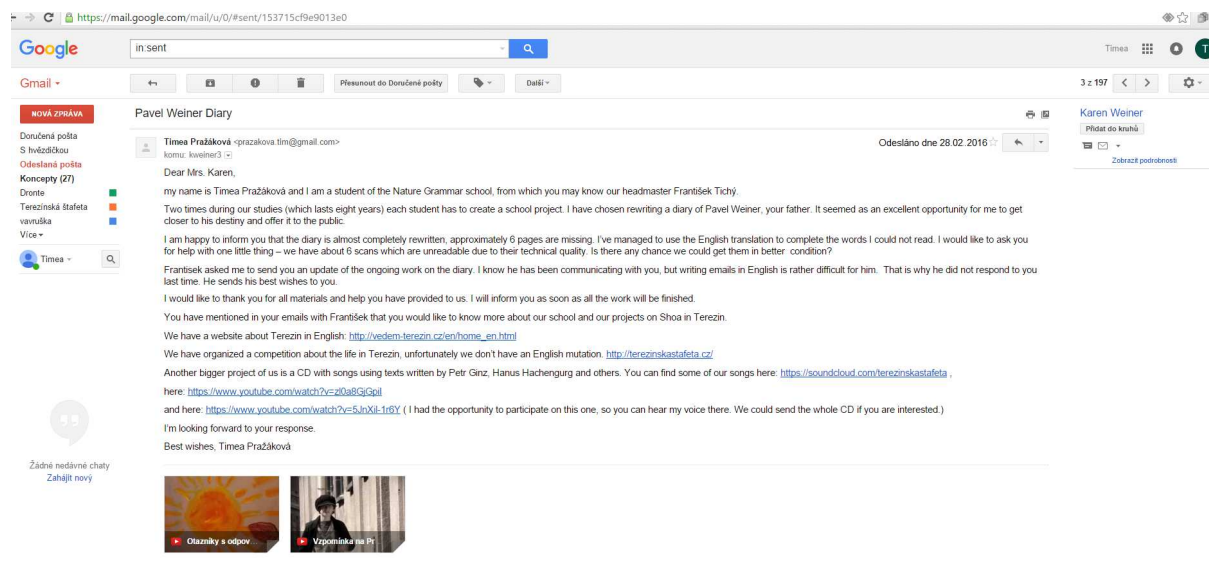
1. Přepsané texty **pošlete mailem na adresu**
soubory@terezinskastafeta.cz.
1. **Všechny texty dejte do jednoho souboru, který pojmenujte **IDKÓD****.
1. Během přepisování, když začnete s novou stránkou, vždy napište nadpis se jménem souboru (např: Weiner Diary 1002.jpg) a poté za tento nadpis dejte přepsaný text z této stránky.
1. Všechny toto náležitosti nám poté usnadní práci s velkým množstvím materiálů. :)

Díky moc.

Za Terezínskou štafetu

Timea Pražáková

Příloha č. 4 – Mailová komunikace s paní Karen Weiner

The screenshot shows an email in a Gmail interface. The sender is Tímea Pražáková (prazakova.tim@gmail.com) and the recipient is Karen Weiner. The email is dated 28.02.2016. The subject is 'Pavel Weiner Diary'. The text of the email is as follows:

Dear Mrs. Karen,

my name is Tímea Pražáková and I am a student of the Nature Grammar school, from which you may know our headmaster František Tichý. Two times during our studies (which lasts eight years) each student has to create a school project. I have chosen rewriting a diary of Pavel Weiner, your father. It seemed as an excellent opportunity for me to get closer to his destiny and offer it to the public.

I am happy to inform you that the diary is almost completely rewritten, approximately 6 pages are missing. I've managed to use the English translation to complete the words I could not read. I would like to ask you for help with one little thing – we have about 6 scans which are unreadable due to their technical quality. Is there any chance we could get them in better condition?

Frantisek asked me to send you an update of the ongoing work on the diary. I know he has been communicating with you, but writing emails in English is rather difficult for him. That is why he did not respond to you last time. He sends his best wishes to you.

I would like to thank you for all materials and help you have provided to us. I will inform you as soon as all the work will be finished.

You have mentioned in your emails with František that you would like to know more about our school and our projects on Shoa in Terezin.

We have a website about Terezin in English: http://vedem-terezin.cz/en/home_en.html

We have organized a competition about the life in Terezin, unfortunately we don't have an English mutation. <http://terezinskastafeta.cz/>

Another bigger project of us is a CD with songs using texts written by Petr Ginz, Hanus Hachengurg and others. You can find some of our songs here: <https://soundcloud.com/terezinskastafeta>, here: <https://www.youtube.com/watch?v=20a8GfGqI> and here: <https://www.youtube.com/watch?v=5toXk1-1rEY> (I had the opportunity to participate on this one, so you can hear my voice there. We could send the whole CD if you are interested.)

I'm looking forward to your response.

Best wishes, Tímea Pražáková

Text mailu:

Dear Mrs. Karen,

my name is Tímea Pražáková and I am a student of the Nature Grammar school, from which you may know our headmaster František Tichý.

Two times during our studies (which lasts eight years) each student has to create a school project. I have chosen rewriting a diary of Pavel Weiner, your father. It seemed as an excellent opportunity for me to get closer to his destiny and offer it to the public.

I am happy to inform you that the diary is almost completely rewritten, approximately 6 pages are missing. I've managed to use the English translation to complete the words I could not read. I would like to ask you for help with one little thing – we have about 6 scans which are unreadable due to their technical quality. Is there any chance we could get them in better condition?

Frantisek asked me to send you an update of the ongoing work on the diary. I know he has been communicating with you, but writing emails in English is rather difficult for him. That is why he did not respond to you last time. He sends his best wishes to you.

I would like to thank you for all materials and help you have provided to us. I will inform you as soon as all the work will be finished.

You have mentioned in your emails with František that you would like to know more about our school and our projects on Shoa in Terezin.

We have a website about Terezin in English: http://vedem-terezin.cz/en/home_en.html

We have organized a competition about the life in Terezin, unfortunately we don't have an English mutation. <http://terezinskastafeta.cz/>

Another bigger project of us is a CD with songs using texts written by Petr Ginz, Hanus Hachengurg and others. You can find some of our songs here:

<https://soundcloud.com/terezinskastafeta> ,

here: <https://www.youtube.com/watch?v=zI0a8GjGpil>

and here: <https://www.youtube.com/watch?v=5JnXil-1r6Y> (I had the opportunity to participate on this one, so you can hear my voice there. We could send the whole CD if you are interested.)

I'm looking forward to your response.

Best wishes, Timea Pražáková

Příloha č. 5 – Já s anglickou knihou A BOY in Terezín, ze které jsem čerpala informace a doplňovala chyby.

